



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Eiusdem, ex quaternione XV. in dogmate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.

ἡγήσεως λέξιν, ἔθηκαν· Ὁ κα-
 τελθόντα δι' ἡμᾶς ἐκτὸς ἀνθρώπων,
 καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν,
 σαρκωθέντα. ἢ ὅστις σαρκωθέντα; οὐ
 τραπέντα ἀπὸ θεότητος εἰς σὰρκα·
 τῶν σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου
 ἠκολούθησαν τῷ διαγγελιστῇ. καὶ
 ἦ ὁ διαγγελιστὴς ἐλθὼν εἰς τὴν ἐν-
 ανθρώπων, ἔφυγε ἡγήθησιν εἰπεῖν
 ὅτι τὸ λόγον, καὶ τὴν σαρκωσιν.
 ποδὶ ἀκουσον· καὶ ὁ λόγος σαρξ ἐγένε-
 νετο. ἐκ εἶπεν· ὁ λόγος διὰ σαρκὸς
 ἐγήνηθη. ὅπου μὲν ἦ μνημονόβου-
 σιν ἢ ὁ ἀπόστολος, ἢ ὁ διαγγελιστὴς
 τὸ ἴδιον, ἡδέασιν, ὅτι ἐγήνηθη ἐκ
 ζωαμῶς. ἠκούσθη τῶν λεγομένων,
 ἠκούσθη ὅπου μὲν λέγουσι τὸ ὄνο-
 μα τὸ ἴδιον, καὶ ὅτι ἐγήνηθη ἐκ ζωα-
 μῶς, ἡδέασιν τὸ ἐγήνηθη ὅπου δὲ μνη-
 μονόβουσι τὸ λόγον, οὐδεὶς αὐτῶν
 ἐτόλμησεν εἰπεῖν ἡγήθησιν διὰ τῆς ἀν-
 θρώπων. ἀκουε· ὁ μακάριος Ἰω-
 ἀννης ὁ διαγγελιστὴς ἐλθὼν εἰς τὸν λό-
 γον, καὶ τὴν ἐνανθρώπων αὐτῶν, ἀ-
 κουσον ὅτι φησιν· ὁ λόγος σαρξ ἐγένε-
 νετο, πούστιν, ἀνέλαβε σὰρκα, καὶ
 ἐσκιώσεν ἐν ἡμῖν, πούστιν, ἡμετέ-
 ρου ἐνεδύσατο φύσιν, καὶ ἐνώκησεν
 ἐν ἡμῖν· καὶ ἔδρασαν τὴν δόξαν
 αὐτῶν τὸ ἴδιον. ἐκ εἶπεν· ἔδρασαν τὴν
 ἡγήθησιν τὸν λόγον.

entes posuerunt : Qui descendit
 propter nos homines, & propter
 nostram salutem, & incarnatus
 est. At quid est, inquis, hoc : Et
 incarnatus est : Non conuersus ex
 diuinitate in carnem. Quod dixe-
 runt : Et incarnatus est de Spiritu
 sancto; in hoc euangelistam fe-
 cuti sunt. Euangelista enim inhu-
 manationis mysterium explicans,
 fugit generationis vocabulū Verbo
 tribuere, & incarnationis vo-
 cem posuit. Vbi? Audi: *Et Verbum caro factum est.* Non dixit,
 Verbum per carnem natum est;
 nam vbicumq; apostoli aut euangeli-
 stæ Filii meminerunt, semper
 ponunt quod ex muliere natus
 sit. Attende obsecro quid dicam.
 Vbi, inquam, Filii nomen reco-
 lunt, ibi natiuitatis vocabulum
 vsurpant, vel quod ex muliere or-
 tus sit affirmant. At vero vbi in
 Verbi mentionem inciderunt, ibi
 nullus eorum quod per huma-
 nam naturam natum sit, asserere
 audet. Audi quid beatus Ioannes
 euangelista, cum in Verbum il-
 liusque inhumanationem incidif-
 set, dicat: *Et Verbum, inquit, caro factum est.* (hoc est, carnem sum-
 psit) *Et habitauit in nobis*: hoc
 est, nostram naturam induit, &
 habitauit in nobis; & vidimus
 gloriam eius, (nempe Filii.) non
 dixit autem: Vidimus natiuita-
 tem Verbi.

Ὁμοίως τὸ αὐτῶν, τετραδίων ἐ.
 εἰς δόγμα.

*Eiusdem, ex quaternione
 xv. in dogmate.*

Ὁὐτω καὶ τὸ κτὴν σὰρκα Χριστὸν ἐκ
 τῆς σαρκὸς θεοῦ λόγον συναφείας θεοῦ
 ὀνομαζομένου, φανόμορον εἰδότες ὡς
 ἀνθρώπων. ἀκουσον τὸ Παύλου ἀμ-
 φότερα κηρύσσοντος· ἔξ Ἰουδαίων,

Sic & illum qui secundum car-
 nem est Christus, quod Dei Ver-
 bo coniunctus sit, Deum nomi-
 namus, hominem fuisse qui appa-
 rebat, non ignari. Paulum vtrum-
 que prædicantem audi: *Ex Iudæis, Rom. 9. v. 5.*

inquit, est Christus secundum carnem, qui est Deus super omnia. Primo hominem esse fatetur; mox ob eam quam cum Deo sortitur est societatem, hominem illum Deum appellat; ne quis videlicet Christianos hominem colere suspicetur.

Eiusdem, ex quaternione XXVII.

Exod. 7. Exod. 4. v. 22. 1. Reg. 24. v. 7. Isai. 45. Isai. 13. v. 3.

Verum ut rerum omnium opificem Deum appellamus; & Moysen rursus Deum. ait enim: Constitui te Deum Pharaonis. & Israel filium Dei: Nam filius, inquit, meus primogenitus Israel est. & sicut Saul appellatur Christus: Non enim, inquit, iniiciam manum meam in eum, quia Christus Domini est. & de Cyro similiter dictum est: Hac dicit Dominus Christo meo Cyro. & Babylonios sanctos: Ego enim, ait, precipiam eis: sanctificati enim sunt; & ego ducam eos. ita quoque Christum Dominum & Deum, & filium, & sanctum, & Christum appellamus. Verumtamen licet nominum communicatio similis sit, dignitas tamen non eadem existit.

Item, eiusdem ex quaternione XV.

Phil. 2. v. 5.

Hoc sapite in vobis, quod est in Christo Iesu: qui cum in forma Dei esset, exinaniuit semetipsum, formam serui accipiens. Non dixit: Hoc sapite in vobis, quod & in Deo Verbo, quod cum in forma Dei esset, seruillem formam accepit: sed voce Christi, tamquam vtriusque naturae notionem complectente, accepta, sine periculo illum & serui formam sumpsisse asseuerat, & Deum nominat, di-

Φησιν, ο Χριστός τὸ κατὰ σὰρκα, ὁ ὢν ὁ πᾶντων θεός. ὁμολογᾷ ὡς ἀνθρώπον ὑπερῶν, καὶ τότε τῆ τοῦ θεοῦ σωματικῆ θεολογίᾳ τὸ φαινόμενον, ἵνα μηδεὶς ἀνθρώπου λατρείαν τῷ χριστιανισμῶν ὑποπίπτῃ.

Ομοίως τῆ αὐτῆς, πετράδιον κζ'.

Αλλ' ὡς περὶ ἐλέγξιμι θεὸν τὸ πᾶντων δημιουργόν, καὶ θεὸν τῷ Μαωσῆϊ θεὸν γὰρ, φησὶ, τέθεικά σε τῷ Φαραῶν καὶ υἱόν τῷ Ἰσραὴλ ὁ θεός υἱός γάρ, φησὶ, ὑποπόκιός μου ὁ Ἰσραὴλ. καὶ ὡς περὶ ἐλέγξιμι Χριστὸν τὸν Σαούλ· οὐ μὴ γὰρ, φησιν, ὁ πᾶντων βαλὼν τὸ χεῖρά μου ἐπὶ αὐτόν, ὅτι Χριστός κυρίου ἐστίν. καὶ τῷ Κέρων ὡς πᾶντων τὰ δεξιὰ, φησὶ, κύριος τῷ Χριστῷ μου Κύριος. καὶ τῷ Βαβυλωνίων ἀγίων ἐγὼ γὰρ, φησὶ, σωματικῶν αὐτοῖς ἡγιασμένοι εἰσὶ, καὶ γὰρ ἄνω αὐτοῖς. ἔγω γὰρ ἐλέγξιμι καὶ τὸν δεσπότην Χριστὸν καὶ θεόν, καὶ υἱόν, καὶ ἅγιον, καὶ Χριστὸν. ἀλλ' ἡ μὴ κοινωνία τῆς ὀνομάτων ὁμοία, οὐχ ἡ αὐτῆς δὲ ἀξία.

Ομοίως τῆ αὐτῆς, πετράδιον ιε'.

Τοῦτο φρονέτω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὅς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπαρχῶν ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφῆς δούλου λαβὼν. ἐκ εἶπε τῆτο φρονέτω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν τῷ θεῷ λόγῳ, ὅς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπαρχῶν, μορφῆς δούλου ἐλάβεν· ἀλλὰ λαβὼν τὸ Χριστός, ὡς τῆς δύο φύσεων παρρησιαστικῶν, ἀκινδύως αὐτὸν καὶ δούλου μορφῆς ἀνὰ λαβεῖν, καὶ θεὸν ὀνομαζέσθαι.

Vertical marginal notes in Greek script on the right edge of the page.